

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 32Csp/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200948
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618200948.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: X., proti žalovanej: Q., o zaplatenie 5.699,49 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.440,65 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 672,65 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaná je **p o v i n á** žalobcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu 876,88 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a.:

- zo sumy 876,88 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 59,00 Eur od 21.02.2018 do 06.08.2018,
- zo sumy 59,00 Eur od 21.02.2018 do 23.08.2018,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 02.11.2018,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 30.11.2018,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 25.01.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 22.02.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 22.03.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 24.04.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 22.05.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 25.06.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 24.07.2019,
- zo sumy 60,00 Eur od 21.02.2018 do 23.08.2019,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 24.09.2019,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 22.10.2019,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 26.11.2019,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 23.12.2019,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 24.01.2020,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 24.02.2020,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 26.03.2020,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 27.04.2020,
- zo sumy 100,00 Eur od 21.02.2018 do 26.05.2020,
- zo sumy 150,00 Eur od 21.02.2018 do 24.06.2020,

a to v splátkach po 60,00 Eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého dlhu.

III. Súd vo zvyšku žalobu **z a m i e t a** .

IV. Súd ani jednej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 26.03.2018, ktorému bola pridelená spisová značka 32Csp/105/2018, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 5.699,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 21.02.2018 do zaplatenia a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 18.02.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400,00 Eur a bola povinná pôvodnému žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,00 Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.02.2018 nový výpis z bankovej knihy ku dňu 31.01.2018 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.699,49 Eur. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 20.02.2018, žalobca si uplatnil svoj nárok súdnou cestou, a to spolu s úrokom z omeškania od 21.02.2018 do zaplatenia.

2. Uznesením č.k. 32Csp/105/2018-45 zo dňa 01.04.2019 súd na návrh pôvodného žalobcu pripustil, aby z konania pôvodný žalobca vystúpil a na jeho miesto vstúpil žalobca, a to z dôvodu postúpenia pohľadávky voči žalovanej po podaní žaloby.

3. Žalovaná, ktorej bol opis žaloby s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe doručený do vlastných rúk dňa 05.09.2019, sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela.

4. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.03.2020 žalobca uviedol, že žalovaná dňa 19.01.2014 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, ktorá bola zo strany pôvodného žalobcu schválená dňa 18.02.2014, o čom svedčí jeho podpis na Žiadosti. Listom zo dňa 09.04.2015 vyhlásil pôvodný žalobca Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej. Žalobca ďalej uviedol, že pri predmetnom type poskytnutého úveru, ktorým je revolvingový úver, nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalobcom predložená zmluva obsahuje v súlade so zákonom indikatívny výpočet RPMN. Žalobca ďalej vo svojom podaní uviedol zoznam debetných transakcií na kartovom účte žalovanej. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 640,00 Eur. Žalobcom uplatnený nárok pozostáva z istiny 2.392,96 Eur, poplatkov 143,18 Eur, štandardného úroku 2.633,88 Eur a sankčného úroku 529,47 Eur. Žalobca vzal svoj návrh späť v časti o zaplatenie 672,65 Eur aj s uplatneným úrokom z omeškania, a to bez udania dôvodu, ako aj v časti 1.318,00 Eur z dôvodu úhrady tejto sumy žalovanou po podaní žaloby.

5. Podaním doručeným súdu dňa 20.05.2020 zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 200,00 Eur a podaním doručeným súdu dňa 07.07.2020 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 250,00 Eur, a to v oboch prípadoch z dôvodu úhrady tejto sumy žalovanou. Zároveň navrhol, aby žalovanej bolo umožnené dlh splácať po 60,00 Eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci.

6. O čiastočných späťvzatiach rozhodol súd, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku tak, že konanie v predmetnej časti zastavil. Na prípadný nesúhlas žalovanej s takým postupom by sa neprihliadalo, keďže k čiastočnému späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania.

7. Súd sa na pojednávaní v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu a neospravedlnenej žalovanej oboznámil s písomnými podaniami žalobcu a vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Výpis z Pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 27.03.2014 do 31.01.2018, Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 19.01.2014, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 10.04.2018, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017

a jej príloha č. 3, oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, predžalobná upomienka zo dňa 06.03.2015 s obálkou s dátumom uloženia 16.03.2015, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 09.04.2015, cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným žalobcom a žalovanou.

8. Dňa 19.01.2014 žalovaná vyplnila a podpísala Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „Žiadosť“), ktorá bola zo strany pôvodného žalobcu podpísaná dňa 18.02.2014. Z čl. III Žiadosti vyplýva, že žalovanej mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 2.400,- Eur pri štandardnej mesačnej splátke po 80,- Eur a úrokovej sadzbe 22,80 % ročne. V čl. V. Vyhlásenia klienta, v bode 1. je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov („RPMN“), ktorý vychádza z predpokladov, že ... klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka dňa 01.01.2014, výška úveru je 2.400,- Eur, počet splátok 12 s tým, že prvá až 11. splátka je vo výške 200,00 Eur a posledná splátka 524,00 Eur. Celková čiastka na zaplatenie spotrebiteľom tak je 2.724,00 Eur, RPMN 24,22 %.

9. V čl. V. Vyhlásenia klienta, bode 9 žalovaná vyhlásila, že sa pred podpisom oboznámila s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou Žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, s cenníkom, ktorý je prílohou Žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol písomne doručený a prevzala ho.

10. Podľa čl. II bod 2 VOP, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci so správcom. Pokiaľ nie je v zmluve uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. Banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí zmluvy vydaním potvrdzujúceho listu o schválení žiadosti a uzavretí zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia zmluvy. Potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy.

11. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovanej vyplýva, že od uzatvorenia zmluvy do 31.01.2018 debetné transakcie na účte žalovanej predstavujú sumu 6.339,49 Eur, ktoré boli tvorené čerpanou istinou, dohodnutými zmluvnými úrokmi a sankčným úrokom, poplatkami účtovanými za výber z bankomatu, správu kartového účtu a poistenie, ako aj účtovanými „nákladmi vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti“. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 640,00 Eur. Po podaní žaloby žalovaná uhradila ešte sumu 1768,00 Eur.

12. Listom zo dňa 06.03.2015 pôvodný žalobca žalovanú vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 240,00 Eur s tým, že ju upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Listom zo dňa 09.04.2015, ktorého doručenie žalovaná nepoprela, pôvodný žalobca oznámil žalovanej, že sa jej dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „Zákon o SÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 4 Zákona o SÚ, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) Zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje

poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

17. Podľa § 10 ods. 1 Zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) Zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

19. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o SÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Súd sa v konaní v prvom rade zaoberal posúdením aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodný žalobca, ktorým bola banka, postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, pričom pred postúpením splnil podmienky stanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie tak súd vyhodnotil ako platné a aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní považoval za danú.

28. Predmetom konania bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol zo Zmluvy. Pôvodný žalobca bol od uzavretia Zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, predmetná Zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený Zmluvou je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti).

29. Uzavretú Zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej Zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Pokiaľ ide o spornú Zmluvu, žalovaná má s

poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže v konaní nebolo žalobcom tvrdené, a teda ani preukazované, že žalovanej bol úver poskytnutý na výkon povolania resp. podnikania a pôvodný žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Pokiaľ ide o povahu poskytnutého úveru, jedná sa o úver vo forme povoleného prečerpania, ktoré spočíva v tom, že sa spotrebiteľovi umožní disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec jeho aktuálneho zostatku na platobnom účte, ktorý má vedený u veriteľa. Z príslušných ustanovení Zmluvy súd zistil, že sa jedná o povolené prečerpanie, ktoré bol spotrebiteľ povinný splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, preto súd podrobil uzavretú Zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žiadne pochybenie nezistil. Súd dospel ďalej k záveru, že Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 10 ods. 1 Zákona o SÚ. Predmetná Zmluva má písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a obsahuje i osobitné náležitosti stanovené Zákonom.

31. Pôvodný žalobca poskytnutý úver zosplatnil ku dňu 09.04.2015, a to po tom, čo žalovaná bola v omeškani s platením pravidelných mesačných splátok. K zosplatneniu úveru pôvodný žalobca pristúpil po tom, čo žalovanú vyzýval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, úkon zosplatnenia preto súd považuje za platný. Pôvodný žalobca si splnil aj povinnosť tento právny úkon oznámiť žalovanej (čo súd považuje za nesporné, keďže to žalovaná nepoprela). Žalovaná svoju povinnosť uhradiť žalobcovi sumu vyčerpaného úveru nespĺnila, súd ju preto zaviazal na úhradu zvyšku istiny, vyčíslených a neuhradených poplatkov účtovaných žalovanej do zosplatnenia úveru za výbery z bankomatu, správu kartového účtu a poistenie, pretože zo Zmluvy a aplikovateľných obchodných podmienok a Sadzobníkov zistil, že žalovanej vznikla povinnosť také poplatky žalobcovi uhradiť. Ďalej uložil žalovanej aj zaplatiť zmluvné úroky a úroky z omeškania účtované do zosplatnenia úveru na ťarchu kartového účtu. Celkovo žalovanej vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3.284,88 Eur, pričom zaplatila do podania žaloby sumu 640,00 Eur a po podaní žaloby 1.768,00 Eur. Súd ju preto zaviazal na úhradu rozdielu vo výške 876,88 Eur.

32. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, keď žalobcovi nepriznal právo na zaplatenie vyúčtovaných zmluvných úrokov z úveru odo dňa jeho zosplatnenia. Je preukázané, že strany si dojednali zmluvný úrok 22,80 % p.a. do doby splatnosti úveru. Pôvodný žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu.

33. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa spláca buď postupne alebo jednorazovo na požiadanie veriteľa, pričom za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok, resp. odkladu splatnosti je obvyklý a teda justifikuje nárok veriteľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok, resp. s odloženou splatnosťou. Práve v tomto zásadnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytujúce

viaceré právne prostriedky vymozenia jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012).

35. Súd napokon poukazuje aj na stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave č. 1/2019 zo dňa 01.03.2019, podľa ktorého „v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.“ (viď rozsudok KS Bratislava 6Co/56/2018).

36. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s vrátením sumy vyčerpaného úveru a zaplatením vyúčtovaných poplatkov a úrokov žalobcovi podľa uzavretej Zmluvy, vzniklo žalobcovi právo požadovať tiež úroky z omeškania. Žalobca si toto právo uplatnil až odo dňa 21.02.2018, kedy už bola žalovaná bezpochyby s celým dlhom v omeškaní. Súd preto žalobcovi priznal právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ako si ho žalobca uplatnil, teda v zákonom stanovenej výške 5,00 % p.a., počínajúc dňom, ktorý požaduje žalobca, t.j. 21.02.2018.

37. V súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP súd určil žalovanej na splnenie dlhu voči žalobcovi dlhšiu lehotu, resp. jej povolil dlh plniť v mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, a to na výslovný návrh žalobcu s tým, že také povolenie splátok predstavuje pre žalovanú ako spotrebiteľa úľavu umožňujúcu jej plniť svoje dlhy a zároveň finančne zabezpečiť potreby seba a svojej rodiny.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania kombinoval kritériá uvedené v ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca procesne zaviniel zastavenie konania v rozsahu o zaplatenie 672,65 Eur (11,80 %), keďže zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu, v tejto časti by teda náhrada trov konania náležala žalovanej. Žalovaná zaviniela zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 1.768,00 Eur (31,02 %) z dôvodu úhrady jej dlhu po podaní žaloby. Inak bol žalobca so svojou žalobou úspešný v rozsahu 15,39 % oproti úspechu žalovanej v rozsahu 41,79 %. Náhrada trov by tak mala patriť úspešnejšej žalovanej (41,79 + 11,80 = 53,59 %), ktorej však žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, súd preto náhradu trov konania nepriznal ani jednej zo strán.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).